

خدایی که می‌خندد

آنگاه که دولت دست به سوی کلیسا دراز می‌کند – و کلیسایی
که سر فرود نمی‌آورد

Elias Ward

فهرست مطالب

۲	فهرست مطالب
۳	۱ این کلیسا متعلق به کیست؟
۴	۲ سکه قیصر، صورتِ خدا
۶	۳ هنگامی که فرمان صادر می‌شود
۸	۴ ثبت‌نام و چشمِ همه‌بین
۱۰	۵ بازنویسی کتاب
۱۲	۶ شبانان در بند
۱۴	۷ نه فقط آنجا
۱۵	۸ اطاعت از خدا، به‌جای انسان

فصل ۱

این کلیسا متعلق به کیست؟

هر نزاعی بر سر کلیسا با یک پرسش درباره مالکیت آغاز می‌شود: این کلیسا متعلق به کیست؟ اگر این را اشتباه متوجه شوید، هر آنچه در ادامه می‌آید نیز به انحراف کشیده خواهد شد. عیسی خود به این پرسش پاسخ داد و جایی برای مذاکره باقی نگذاشت.

Matthew 16:18 POV · و من نیز تو را می‌گویم که تویی پطرس و بر این صخره کلیسای خود را بنا می‌کنم و ابواب جهنم بر آن استیلا نخواهد یافت.

«کلیسای من.» نه کلیسای پطرس، نه کلیسای روم، نه کلیسای امپراتور، مجلس، یا حزب. مسیح کلیسا را دارایی خود می‌خواند و آن را با دستان خویش بنا می‌کند. چیزی که تو نساخته‌ای و نمی‌توانی بسازی، تحت حاکمیت تو نیست. پولس همین مطلب را با تصویری متفاوت بیان می‌کند. کلیسا یک بدن است و بدن تنها یک سر دارد.

Colossians 1:18 POV · و او بدن یعنی کلیسا را سر است، زیرا که او ابتدا است و نخست زاده از مردگان تا در همه چیز او مقدم شود.

یک سر. بدنی با دو سر، یک هیولاست، نه موجودی زنده. وقتی حکومت مداخله می‌کند تا آموزه‌ها را هدایت کند، به واعظ مجوز دهد، یا پیام را ویرایش کند، به بدن کمک نمی‌کند؛ بلکه در تلاش است تا سری دوم به آن بدوزد. بدن مسیح از پیش سری دارد و او قصد استعفا ندارد.

Ephesians 1:22 POV · و همه چیز را زیر پایهای او نهاد و او را سر همه چیز به کلیسا داد،

این را به دقت بخوانید. خدای پدر همه چیز را زیر پای مسیح نهاد؛ هر تخت پادشاهی، هر سنا، و هر وزارت امور دینی را؛ و سپس او را به عنوان سر کلیسا بخشید. حکومت زیر پای اوست. حکومت جایگاهی ندارد که بر عروس او ایستادگی کند. وقتی دولتی خود را بالاتر از کلیسا قرار می‌دهد، نظامی را که خدا در آسمان تعیین کرده است، وارونه ساخته است.

بنابراین، پیش از آنکه حتی کلمه‌ای درباره مالیات، اطاعت یا قانون بگوییم، این بنیاد از پیش مستحکم است. اداره کلیسا در اختیار دولت نیست، چرا که هرگز متعلق به دولت نبوده است. کلیسا از آن اوست.

فصل ۲

سکه قیصر، صورتِ خدا

پرباربردترین آیه در این بحث، جمله‌ای از عیسی مسیح است که مردم تنها نیمی از آن را نقل می‌کنند. آن‌ها در «به قیصر ادا کنید» متوقف می‌شوند. عیسی در آنجا متوقف نشد.

Matthew, 22:21 POV · بدو گفتند: «از آن قیصر.» بدیشان گفت: «مال قیصر

را به قیصر ادا کنید و مال خدا را به خدا!»

بنگرید که چگونه تله پهن شد. آن‌ها سکه‌ای را بالا گرفتند. تصویر چه کسی بر آن است؟ تصویر قیصر. پس آن را به او بازگردانید؛ آن سکه حامل شباهتِ اوست و به قلمرو او تعلق دارد. مالیات‌ها، سکه‌ها، جاده‌ها، نظمِ زندگی مدنی: آن را ادا کنید و با کمال میل ادا کنید.

اما عیسی پرسش دومی را در پرسشِ نخست گنجانده. اگر سکه حامل تصویرِ قیصر است و به قیصر تعلق دارد، پس چه چیزی حامل تصویرِ خداست؟ شما. پرستنده. وجدان. کلیسا. و آن را باید به خدا ادا کنید. قیصر شاید سکه‌تان را داشته باشد، اما او نمی‌تواند صاحبِ جانِ شما، پرستشِ شما یا عروسِ مسیح باشد.

حال به آیه‌ای می‌پردازیم که طرفِ دیگرِ بحث همیشه به آن چنگ می‌زند. پولس حقیقتاً مسیحیان را به اطاعت از حاکمانِ وقت فرا می‌خواند و ما از این حقیقت طفره نخواهیم رفت.

Romans, 13:1-4 POV · هر شخص مطیع قدرتهای برتر بشود، زیرا که قدرتی

جز از خدا نیست و آنهایی که هست از جانب خدا مرتب شده است. حتی هرکه با قدرت مقاومت نماید، مقاومت باترتیب خدا نموده باشد و هرکه مقاومت کند، حکم بر خود آورد. زیرا از حکام عمل نیکو راخوفی نیست بلکه عمل بد را. پس اگر می‌خواهی که از آن قدرت ترسان نشوی، نیکویی کن که از اوتحسین خواهی یافت. زیرا خادم خداست برای تو به نیکویی؛ لکن هرگاه بدی کنی، بترس چونکه شمشیر را عبث برنمی‌دارد، زیرا او خادم خداست و با غضب انتقام از بدکاران می‌کشد.

این حقیقت واقعی و الزام‌آور است. خدا دولت را تعیین کرده است. مسیحی هرج و مرج طلب نیست؛ او مالیاتش را می‌پردازد، قانون را رعایت می‌کند و به مأمور احترام می‌گذارد. اما بخوانید که هدفِ دولت چیست. دولت برای بدکاران شمشیر به دست دارد. او مایهٔ هراسِ کارهای بد و خادمِ خدا برای خیر است. پولس به دولت شمشیر می‌سپارد، نه منبر.

آن واژه — خادم — تمامِ نکتهٔ بحث است. خادم یعنی خدمتگزار، و خدمتگزار می‌تواند اطاعت کند یا نافرمانی. یکی از آموزگاران در [بازپس‌گیری حاکمیت](#) این فصل را به درستی می‌خواند: رومیان ۱۳ چکِ سفیدی نیست که به دولت داده شده باشد، بلکه افساری است.

این آیه دولت را به چند وظیفه ساده محدود می‌کند: تنبیه بدکار، محافظت از بی‌گناه و برقراری عدالت. اگر دولت از این مرزها فراتر رود، همان خدایی که این مقام را مقرر کرده، داور کسی خواهد بود که در آن جایگاه قرار دارد.

کتاب مقدس حتی این زیاده‌روی را نام‌گذاری می‌کند. هنگامی که حکومتی شروع به خواندن «نیکو کلیسا» به عنوان «بدی» و «بدی دنیا» به عنوان «نیکو» می‌کند، آسمان کلمه‌ای برای آن دارد.

Isaiah 5:20 POV · وای بر آنانی که بدی را نیکویی و نیکویی را بدی می‌نامند، که ظلمت را به جای نور و نور را به جای ظلمت می‌گذارند، و تلخی را به جای شیرینی و شیرینی را به جای تلخی می‌نهند.

این فقط یادداشتی درباره یک اداره ناکارآمد نیست. این یک «وای» است؛ یک لعنت. دولتی که انجیل را به عنوان نفرت نشان‌دار می‌کند و آنچه را خدا منع کرده، مجاز می‌شمارد، صرفاً مزاحم نیست؛ بلکه از مسیر خود به مسیر خدا تجاوز کرده و زیر همان «وای» قرار گرفته است. پس ما برای چنین حاکمانی چه دعایی می‌کنیم؟ پولس دقیق است؛ و باز هم، بیشتر ما فقط نیمه نخست سخن او را نقل می‌کنیم.

First Timothy 2:1-4 POV · پس از همه چیز اول، سفارش می‌کنم که صلوات و دعاها و مناجات و شکرها را برای جمیع مردم به جا آورند؛ بجهت پادشاهان و جمیع صاحبان منصب تا به آرامی و استراحت و با کمال دینداری و وقار، عمر خود را بسر ببریم. زیرا که این نیکو و پسندیده است، در حضور نجات‌دهنده ما خدا که می‌خواهد جمیع مردم نجات یابند و به معرفت راستی گرایند.

توجه کنید که از ما خواسته شده چه چیزی بخواهیم. نه اینکه پادشاه، کلیسا را به خوبی اداره کند؛ بلکه اینکه کلیسا را به حال خود بگذارد. زندگی‌ای آرام و بی‌دغدغه، در کمال پارسایی و متانت. و توجه کنید چرا: چون خدا «می‌خواهد همه آدمیان نجات یابند». هدف یک دولت محدود، آزادی انجیل است. دکتر آرون بی. کمبل (Aaron B. Campbell) که سال‌ها از کلیساهای کوچک و دانشکده‌های الهیات در برابر مجوزهای دولتی دفاع کرده، در چرا مسیحیان باید از آزادی مذهبی دفاع کنند همان خط مرزی را ترسیم می‌کند: ما صرفاً برای سلامت یک حاکم دعا نمی‌کنیم؛ ما دعا می‌کنیم که او محدودیت‌های مقام خود را درک کند و اجازه دهد قوم خدا به کار خویش برسند. دولت را از منبر دور کنید تا انجیل آزادانه جاری شود.

به دولت در مسیر خودش احترام بگذارید. اما به محض اینکه از آن مسیر خارج شد و به قلمرو خدا دست‌اندازی کرد، در برابرش بایستید.

فصل ۳

هنگامی که فرمان صادر می‌شود

کتاب مقدس نسبت به ماهیت حکومت ساده لوح نیست. بارها و بارها به ما نشان می‌دهد که لحظه صدور فرمان چه زمانی است؛ یعنی همان نقطه‌ای که قدرت زمینی دیگر در خدمت خدا نیست و می‌کوشد جایگزین او شود، و به ما مردانی را نشان می‌دهد که سر فرود نیاوردند.

این ماجرا از همان ابتدا آغاز شد. اسرائیل پادشاهی مانند سایر قوم‌ها می‌خواست، یک حکومت انسانی مقتدر تا بر آنان حکم براند. سموئیل این را رد شدن خویش پنداشت، اما خدا او را اصلاح کرد: این طردشدگی، فراتر از او بود.

First Samuel, 8:6-7 POV · و این امر در نظر سموئیل ناپسند آمد، چونکه گفتند: «ما را پادشاهی بده تا بر ما حکومت نماید.» و سموئیل نزد خداوند دعا کرد. و خداوند به سموئیل گفت: «آواز قوم را در هرچه به تو گفتند بشنو، زیرا که تو را ترک نکردند بلکه مرا ترک کردند تا برایشان پادشاهی ننمایم.

در اینجا آن وسوسه دیرینه آشکار می‌شود: تاج‌گذاری قدرتی انسانی در جایگاهی که تنها متعلق به خداست. هر حکومتی که وفاداری مطلق کلیسا را طلب کند، در پی تختی است که هرگز برای تصاحب عرضه نشده بود.

و پاسخ آسمان به این زیاده‌خواهی هرگز تغییر نمی‌کند.

Psalms, 2:1-4 POV · چرا امت‌ها شورش نموده‌اند و طوائف در باطل تفکر می‌کنند؟ پادشاهان زمین برمی‌خیزند و سروران با هم مشورت نموده‌اند، به ضد خداوند و به ضد مسیح او؛ که بندهای ایشان را بگسلیم و زنجیرهای ایشان را از خود ببندازیم. او که بر آسمانها نشسته است می‌خندد. خداوند بر ایشان استهزا می‌کند.

پادشاهان با یکدیگر هم‌فکری می‌کنند و خدا به آنان می‌خندد. نه به این دلیل که آن تهدید برای رنج‌دیدگان کوچک است، بلکه از آن رو که نتیجه از پیش معلوم است. هیچ پارلمانی نمی‌تواند بر آن که بر آسمانها نشسته است، پیشی بگیرد.

سپس فرمان بر سر مردان واقعی آوار می‌شود. نبوکدنصر تندیس ساخت و فرمان داد که هر زانویی در برابر آن خم شود. اما سه عبرانی چنین نکردند. بشنوید که چگونه به پادشاهی که جانشان در دستان او بود، پاسخ دادند.

Daniel, 3:16-18 POV · شدرك و ميشك و عبدنغو در جواب پادشاه گفتند: «ای نبوکدنصر! درباره این امر ما راباکی نیست که تو را جواب دهیم. اگر چنین

است، خدای ما که او را می‌پرستیم قادر است که ما را از تون آتش ملتهب برهاند و او ما را از دست توای پادشاه خواهد رها کند. و اگر نه، ای پادشاه تو را معلوم باد که خدایان تو را عبادت نخواهیم کرد و تمثال طلا را که نصب نموده‌ای سجده نخواهیم نمود.»

اما اگر هم نشود. این نقطه عطف تمام مقاومت‌های مؤمنانه است. ایستادگی آنان به امید رهایی نبود؛ چه رهایی می‌آمد و چه نمی‌آمد، بر ایمان خود ایستادند. دولت می‌تواند جسم را به کوره بپندازد، اما نمی‌تواند پرستش قلب را به زور بستاند.

دانیال نیز همان مرز را ترسیم کرد، و این کار را در سکوت انجام داد. فرمانی امضا شد که دعا کردن به درگاه هر کس جز پادشاه را ممنوع می‌ساخت. دانیال شورش نکرد؛ او تنها به دعا کردن ادامه داد، با صدای بلند، پشت پنجره‌ای گشوده، همان‌طور که همیشه انجام می‌داد.

Daniel 6:10 POV · اما چون دانیال دانست که نوشته امضا شده است به خانه خود درآمد و پنجره‌های بالاخانه خود را به سمت اورشلیم باز نموده، هر روز سه مرتبه زانو می‌زد و دعا می‌نمود و چنانکه قبل از آن عادت می‌داشت نزد خدای خویش دعا می‌کرد و تسبیح می‌خواند.

بنگرید که نافرمانی مؤمنانه چگونه است. نه شمشیری کشیده شد، نه کودتایی رخ داد و نه کینه‌ای از پادشاه به دل گرفته شد. تنها پنجره‌ای گشوده بود و زانویی که در جایی خم شد که قانون، آن را منع کرده بود. هنگامی که حکومت به حریم خدا تجاوز می‌کند، کلیسا با خشم پاسخ نمی‌دهد؛ بلکه با پرستشی پاسخ می‌گوید که دست هیچ فرمانی به آن نمی‌رسد.

فصل ۴

ثبت نام و چشم همه بین

این فرمان یک شیء موزه‌ای نیست. در همین نسل، درست در حال حاضر، دوباره در حال نگارش است؛ تنها تفاوت اینجاست که لوح آن دیجیتالی است.

در یکی از استان‌های چین، دولت اپلیکیشنی ساخته است. پیش از آنکه مؤمنی بتواند در مراسم مذهبی شرکت کند، باید در آن ثبت نام کند؛ نام، نشانی و مدارک شناسایی‌اش همگی به دست دولت سپرده می‌شود و سپس باید منتظر بماند تا اجازه یابد به عبادت برود. هنگامی که مأموران دولتی وارد مراسم می‌شوند، به جماعت می‌گویند تلفن‌های خود را درآورده و اپلیکیشن را باز کنند؛ و هر کس که پیش‌تر ثبت نام نکرده باشد، شناسایی می‌شود. تاد نتلتون (Todd Nettleton) از سازمان «صدای شهیدان» این وضعیت را صریح توصیف می‌کند: شما پیش از آنکه اجازه یابید دعا کنید، مجبورید نشانه‌ای از هدف‌گیری را بر سینه خود ترسیم کنید. اجبار کمونیست‌های چین به ثبت نام دینی همان دستگاهی که چین برای ردیابی مردم در دوران همه‌گیری ساخته بود - یعنی بدون «تیک سبز»، ورود ممنوع - اکنون به سمت درب کلیسا نشانه رفته است.

آنجا که اپلیکیشن به پایان می‌رسد، دوربین آغاز می‌شود. باب فو (Bob Fu) از سازمان «چاینا اید (China Aid)» گزارش می‌دهد که کلیساهای ثبت شده موظف شده‌اند در هر چهار گوشه ساختمان، از جمله بالای منبر، دوربین‌های تشخیص چهره نصب کنند تا چهره تک‌تک افراد حاضر در نیمکت‌ها ثبت شود. دوربین‌های تشخیص چهره در کلیساهای حتی اهدای هدایا نیز جرم‌انگاری شده است: اگر در یک کلیسای خانگی صندوق اعانه بگذارید، کشیش ممکن است بازداشت شود و آن هدیه به عنوان خدمت غیرقانونی طبقه‌بندی شود. و در کلیساهای مورد تأیید دولت، جماعت باید پیش از آنکه اجازه یابند برای مسیح سرود بخوانند، برخیزند و سرود کمونیستی - یعنی ستایش قهرمانان حزب - را بخوانند.

کتاب کهن را بخوانید تا تعجب نکنید. یوحنا قدرتی را دید که دقیقاً همین را می‌خواست: ثبت نام تمام عیار، و سلپ یک زندگی عادی از هر کسی که تن به این سلطه ندهد.

Revelation 13:16-17 POV · و همه را از کبیرو صغیر و دولتمند و فقیر و غلام و آزاد براین وامی دارد که بر دست راست یا برپیشانی خود نشانی گذارند. و اینکه هیچ‌کس خرید و فروش نتواند کرد، جز کسی که نشان یعنی اسم یا عدد اسم وحش را داشته باشد.

من نمی‌گویم یک اپلیکیشن همان «نشان وحش» است؛ آن برداشت‌های جنجالی بارها باعث شرمساری کلیسا شده است. من می‌گویم اشتباهی آن همان است که کتاب مقدس مدت‌ها پیش نام برده است؛ ولع قدرت زمینی برای اینکه توسط همه دیده شود، توسط همه

اطاعت شود و نافرمانان را از زندگی عادی محروم کند. دوربینی که در سقف یک مکان مقدس نصب شده، همان اشتباهی باستانی است که این بار به شکل لنز ظاهر شده است.

و پاسخ همان است که همیشه بوده است. دانیال می دانست که حکم امضا شده است، اما پنجره اش را نبست. او همان جایی که قانون می توانست وی را ببیند زانو زد و همان گونه که همیشه دعا کرده بود، دعا کرد. مؤمنان چین دقیقاً با همان لحن پاسخ می دهند: آنها می دانند دوربین در حال تماشاست، اما با این حال پرستش می کنند. یک حکومت نظارتی می تواند چهره ای را ثبت کند، اما نمی تواند قلبی را که پیش تر تصمیم گرفته است به چه کسی خدمت کند، بازداشت نماید.

فصل ۵

بازنویسی کتاب

یک برنامه ثبت نام، رفت و آمد به کلیسا را کنترل می کند. یک دوربین ثبت می کند که چه کسی رفته است. اما جاه طلبی سردتری نیز در کار است و چین آن را آشکارا اعلام کرده است: تغییر خود کتاب.

شی جین پینگ (Xi Jinping)، رئیس جمهور، خواستار «بومی سازی» ادیان شده است؛ به تعبیر خود او، هدایت ایمان ها به گونه ای که «دین و سوسیالیسم با یکدیگر همزیستی کنند.» جف کلوها (Jeff Kloha) از موزه کتاب مقدس، در مصاحبه ای با عنوان چگونه حزب کمونیست قصد بازنویسی کتاب مقدس را دارد، از یک پروژه ده ساله دولتی پرده برمی دارد که ریشه در دستورالعمل های حزب در سال ۲۰۱۷ دارد؛ پروژه ای برای حاشیه نویسی و تفسیر دوباره کلام خدا همسو با خط مشی حزب. این جریان پیش تر در ویرایش های کوچکتری ظاهر شده است: یک کتاب درسی که داستان زن زناکار را چنان بازگو می کند که خود عیسی سنگ را به سوی او می اندازد؛ یا استان هایی که ده فرمان در آن ها به آرامی بازنویسی شده است. همان طور که کلوها بیان می کند، یک حکومت اقتدارگرا «از قدرت های جایگزین بیزار است» و کتاب مقدس، قدیمی ترین قدرت جایگزینی است که وجود دارد. برای حکمرانی مطلق بر وجدان انسان، باید پیش از هر چیز کتابی را که تو را داوری می کند، به سکوت واداری.

این نقشه ای کهن است و هرگز حتی یک بار هم کارگر نیفتاده است. از زمانی که پادشاهان بوده اند، طومارها را سوزانده اند، ترجمه ها را ممنوع کرده اند و خدا را طبق تصور خود ویرایش کرده اند. اما این همان چیزی است که همواره به آن برمی خورند.

Isaiah 40:8 POV · گیاه خشک شد و گل پژمرده گردید، لیکن کلام خدای ما تاابدالابد استوار خواهد ماند.»

دولت ها پژمرده می شوند؛ کلام، نه. یک حزب ممکن است انجیلی تحریف شده چاپ کند، اما نمی تواند انجیل حقیقی را از دل میلیون ها کتاب مقدسی که در کشور وجود دارد پاک کند و دستش به جایی که خدا نسخه اصلی خود را نگاه می دارد، نمی رسد.

Jeremiah 31:33 POV · اما خداوند می گوید: «اینست عهدی که بعد از این ایام با خاندان اسرائیل خواهم بست. شریعت خود را در باطن ایشان خواهم نهاد و آن را بر دل ایشان خواهم نوشت و من خدای ایشان خواهم بود و ایشان قوم من خواهند بود.

آن، آرشیوی است که هیچ سانسورچی ای یارای دستبرد به آن را ندارد. وقتی خدا قانون خود را بر باطن انسان ها می نویسد، نه چاپخانه ای هست که توقیفش کنی، نه سروری که پاکش

کمی و نه صفحه‌ای که آن را بدرانی. باید آن را هم‌زمان از قلب هر ایمان‌داری بیرون بکشی؛ و در همان لحظه‌ای که یک شهید می‌سازی، تنها ثابت کرده‌ای که کتاب، حقیقت دارد.

پولس طعم دولتی را چشیده بود که گمان می‌کرد می‌تواند با به زنجیر کشیدن پیام‌آور، پیام را به سکوت وادارد. او این را با زنجیرهای آهنین بر مچ‌هایش نوشت.

Second Timothy 2:9 POV · که در آن چون بدکار تا به بندها زحمت می‌کشم، لیکن کلام خدا بسته نمی‌شود.

پولس را به زنجیر بکش؛ کلام آزادانه راه می‌پیماید. صفحه را ویرایش کن؛ حقیقت هم‌اکنون در ده هزار قلب رها شده است. یک دولت می‌تواند نسخه کتاب مقدس خودش را بازنویسی کند، اما نمی‌تواند نسخه خدا را بازنویسی کند.

فصل ۶

شبانان در بند

پشت هر فرمان، چهره‌ای نهفته است. بر زبان آوردن نامشان، یاری‌رسان است.

از اکتبر گذشته، شبان عزرا جین (Ezra Jin) در زندانی در چین به سر می‌برد. او کلیسای «صیهون» پکن را بنیان نهاد؛ یکی از بزرگ‌ترین شبکه‌های کلیساهای خانگی در این کشور، با بیش از صد جماعت در حدود چهل شهر که به هزاران ایماندار دسترسی داشت. همین گستره خدمت، جرم او بود. در عرض بیست و چهار ساعت، حزب کمونیست ده‌ها تن از رهبران این کلیسا را در نه استان بازداشت کرد. باب فو (Bob Fu) از سازمان «چاینا اید (China Aid)» این رویداد را نقطه‌عطفی در جنگ حکومت علیه کلیسا خواند. جنگ حزب کمونیست چین علیه مسیحیت گریس درکسل (Grace Drexel)، دختر جین، تنها حرفی را زد که از دل یک دختر برمی‌آید: «من فقط پدرم را می‌خواهم.» ایمان زیر آتش – سرکوب مسیحیان در چین

او در آن بند مؤمنان، تنها نیست. شبان وانگ یی (Wang Yi) از کلیسای «میثاق باران اولیه» در چنگدو، دوران محکومیت نه ساله خود را سپری می‌کند؛ حکمی که در سال ۲۰۲۰ برای او صادر شد، پس از آنکه موعظه‌ای بر اساس یوحنا ۳: ۱۶ ایراد کرد و آشکارا رئیس‌جمهور کشور را به توبه و پذیرش مسیح فراخواند. حکومت این اقدام را «تحریک به براندازی قدرت دولتی» نامید. فو می‌گوید وانگ یی به خانواده‌اش گفته است که بیش از صد هزار درخواست دعا را در زندان با خود دارد و آنجا برای آمریکا و جهان آزاد دعا می‌کند. دیگر اعضای گله او نیز به دلیل یک امتناع، به چهارده و دوازده سال حبس محکوم شدند: آن‌ها حاضر نشدند صلیب را از سقف کلیسای خود پایین بیاورند.

سم براونبک (Sam Brownback)، سفیر پیشین ایالات متحده در امور آزادی مذهبی، نظاره‌گر گسترش این وضعیت است: «آن‌ها دارند مسئولان مدارس یکشنبه را هم دستگیر می‌کنند.» حکومت تنها کلیساهایی را برمی‌تابد که تحت اداره خود او باشد؛ جماعتی را که نتواند برایش نمایشنامه بنویسد، تحمل نخواهد کرد. و هنگامی که اتهامی علیه شبانی مطرح می‌شود، نتیجه تقریباً قطعی است؛ نرخ محکومیتی که برای خانواده در دادگاه، جای هیچ امیدی باقی نمی‌گذارد. ایمان زیر آتش – سرکوب مسیحیان در چین

پس چرا آن‌ها به‌سادگی تسلیم نمی‌شوند؟ زیرا خداوندشان، مرز ترس را مدت‌ها پیش برایشان ترسیم کرده و آن را در جایی قرار داده است که دست حکومت به آن نمی‌رسد.

Matthew 10:28 POV · واز قاتلان جسم که قادر بر کشتن روح نی‌اند، بیم مکنید بلکه از او بترسید که قادر است بر هلاک کردن روح و جسم را نیز در جهنم.

تمام اهرم فشار یک دولت، «جسم» است؛ زندان، جریمه، مسدود کردن حساب بانکی و محروم کردن کودک از تحصیل. عیسی وانمود نمی‌کند که این‌ها هیچ هستند؛ او می‌گوید که

این‌ها «نهایی» نیستند. کسی که از خدا می‌ترسد، دیگر چیزی نمانده که حکومت بتواند او را با آن بترساند. به همین دلیل است که یک شبان می‌تواند نُه سال از عمر خود را از دست بدهد و همچنان از پشت دیوارها به موعظه ادامه دهد.

و این همان طنزی است که حزب راهی برای حل آن ندارد: زندان، کلیسا را کوچک نمی‌کند، بلکه آن را گسترش می‌دهد.

Philippians 1:12-14 POV · اما ای برادران، می‌خواهم شما بدانید که آنچه بر من واقع گشت، برعکس به ترقی انجیل انجامید، بحدی که زنجیرهای من آشکارا شد در مسیح در تمام فوج خاص و به همه دیگران. و اکثر از برادران در خداوند از زنجیرهای من اعتماد به هم رسانیده، بیشتر جرات می‌کنند که کلام خدا را بی‌ترس بگویند.

پولس این را از درون بند نوشت و ده‌ها سال است که در چین به حقیقت پیوسته است: هرچه آزار بیشتر، کلیسا افزون‌تر. زنجیرهایی که قرار بود صدای انجیل را خاموش کنند، به بلندگوی آن بدل شدند. شما نمی‌توانید با زندانی کردن، جنبشی را ریشه‌کن کنید که بنیان‌گذارش از آرامگاه خویش بیرون آمد.

فصل ۷

نه فقط آنجا

آرام بخش است اگر فکر کنیم این مشکلی مربوط به استبدادهای دوردست است؛ اینکه دوربین‌ها در عبادتگاه‌ها و انجیل‌های سانسور شده، متعلق به کشوری دور و پرچمی غریب هستند. اما چنین نیست. دست‌اندازی به وجدان، لباسی دموکراتیک نیز به تن می‌کند.

در بریتانیا، آدام اسمیت کانر - (Adam Smith Connor) که کهنه‌سرباز ارتش و فیزیوتراپیست است - در فاصله حدود پنجاه متری یک کلینیک سقط جنین ایستاد و به مدت سه دقیقه در سکوت دعا کرد. او راه کسی را سد نکرد، با کسی حرف نزد و هیچ پلاکارد یا نوشته‌ای در دست نداشت. یک افسر پلیس به او نزدیک شد و عجیب‌ترین سوالی را که یک کشور آزاد پس از مدت‌ها پرسیده است، از او پرسید: «ماهیت دعای امروز شما چیست؟» او صادقانه پاسخ داد؛ او برای پسرش دعا می‌کرد که سال‌ها پیش بر اثر سقط جنین از دست رفته بود. به همین دلیل، او محکوم شد. **آزار و اذیت در بریتانیا**

دوباره آن را بخوانید. نه برای بستن در. نه برای فریاد زدن بر سر کسی. تنها به خاطر محتوای ذهن‌اش. قانون جدید «مناطق حائل» هر چیزی را که ممکن است باعث «تأثیرگذاری» بر فردی در شعاع وسیعی از یک کلینیک شود، ممنوع می‌کند؛ واژه‌ای آن‌قدر کش‌دار که گزارش شده حتی زنی را به خاطر در دست داشتن تابلویی که فقط روی آن نوشته بود «اگر بخواهی برای صحبت اینجا هستم» محاکمه کردند، و در اسکاتلند هشدارهایی داده شد که یک شهروند ممکن است با دعا کردن در پنجره خانه خود، قانون را زیر پا بگذارد. حکومت از افعال جسمانی عبور کرده و انسان را به خاطر دعای قلبش به پای میز محاکمه کشانده است.

این دقیقاً همان مرزی است که کتاب مقدس، دولت را از عبور از آن منع می‌کند. به قیصر شمشیر داده شد تا آنچه را دست انجام می‌دهد مجازات کند. هرگز به او قلب انسان سپرده نشده است. وقتی دولتی دعای خاموش را جرم‌انگاری می‌کند، در حال نظارت بر یک عمل نیست؛ بلکه در حال تصاحب قلمرویی است که خداوند برای خودش نگاه داشته است.

و پاسخ ایمانداران، پاسخی دیرین و آرام است. وقتی قانون حکم کرد پنجره را ببندند، پنجره دانیال باز بود. آدام اسمیت کانر وقتی قانون دعا را جرم دانست، به دعا کردن ادامه داد. این دقیقاً همان چیزی است که به ما گفته شد دعا کنیم از آن در امان بمانیم؛ زندگی‌ای که دیگر «آرام و ساکت» نیست و در آن، خود پارسایی در دادگاه متهم می‌شود. غرب آزاد از این دعا مستثنی نیست. اکنون بیش از هر زمان دیگری به آن نیاز دارد.

فصل ۸

اطاعت از خدا، به جای انسان

الگوی عهد عتیق، به قاعده‌ای روشن در عهد جدید بدل می‌شود. کلیسا تحت حکومتی متولد شد که به آن فرمان سکوت می‌داد، و همان روز نخست، رسولان به آن حکومت پاسخ «نه» دادند.

شورا، پطرس و یوحنا را دستگیر کرد و حکم خود را صادر نمود: از موعظه کردن در نام او دست بردارید.

Acts 4:18-20 POV · پس ایشان را خواسته قدغن کردند که هرگز نام عیسی را بر زبان نیاورند و تعلیم ندهند. اما پطرس و یوحنا در جواب ایشان گفتند: «اگر نزد خدا صواب است که اطاعت شما را بر اطاعت خدا ترجیح دهیم حکم کنید. زیرا که ما را امکان آن نیست که آنچه دیده و شنیده‌ایم، نگوییم.»

آنان اقتدار حکومت برای حکمرانی را زیر سؤال نبردند؛ بلکه اقتدار آن برای ساکت کردن خدا را به چالش کشیدند. «خود قضاوت کنید؛» بیندیشید که آیا باید از شما اطاعت کنیم یا از او. این تصمیم دشواری نبود و آنان آشکارا آن را اعلام کردند.

وقتی برای بار دوم بازداشت شدند، سخن خود را صریح‌تر بیان کردند و آن سخن از آن زمان تاکنون، منشور کلیسا بوده است.

Acts 5:29 POV · پطرس و رسولان در جواب گفتند: «خدا را می‌باید بیشتر از انسان اطاعت نمود.»

نه اینکه مجازیم، بلکه موظفیم. آنگاه که فرمان دولت و فرمان خدا در تقابل با یکدیگر قرار می‌گیرند، اطاعت از خدا گزینه سرکشانه نیست؛ بلکه تنها گزینه وفادارانه است. همان رسولی که نوشت «مطیع قدرت‌های بالاتر باشید»، همان پطرس است که به قدرت‌های بالاتر «نه» گفت. هیچ تناقضی در کار نیست. در حیطه وظایف دولت، تسلیم باشید؛ اما هرگاه دولت از مرز خود گذشت، از خدا اطاعت کنید.

پس این فرمان را بشنوید، هر کجا که این نوشته را می‌خوانید.

اگر دولت شما، شما را مجبور به ثبت‌نام برای پرستش می‌کند و از چهره‌تان پشت منبر فیلم می‌گیرد، پنجره گشوده دانیال را به یاد آورید؛ و اینکه مسیح هرگز برای بنا کردن کلیسای خود، از دولت اجازه نگرفت.

اگر دولت، شبان را به جرم موعظه به زندان می‌افکند و انجیل را «براندازی» می‌نامد، به یاد آورید که پطرس نام ممنوعه را درست در همان دادگاهی موعظه کرد که آن را ممنوع کرده بود، و زنجیرهای پولس تنها باعث شد برادران جسورتر شوند.

اگر دولت برای تملقِ ایدئولوژی خود، کتاب مقدس را بازنویسی می‌کند، به یاد آورید که کلامِ خدای ما تا ابد باقی می‌ماند؛ و او نسخه خود را جایی ثبت کرده که هیچ سانسورچی‌ای به آن دسترسی ندارد.

و اگر دولت انسانی را برای دعا‌های قلبش محاکمه می‌کند، به یاد آورید که قلب هرگز متعلق به قیصر نبود که آن را کنترل کند. قلب، صورتِ خدا را بر خود دارد. پس آن را به خدا بازگردانید.

کلیسا متعلق به دولت نیست؛ متعلق به مسیح است. سکه قیصر را به او بدهید. آنچه صورتِ خدا را بر خود دارد – یعنی پرستش، وجدان، و آن عروسی که پسرش جان داد تا او را از آن خود سازد – به خدا بسپارید. و هرگاه این دو با هم برخورد کردند، شما از پیش مرز را می‌دانید.

ما موظفیم که بیش از انسان، از خدا اطاعت کنیم.

How this was made

This is the author's own work. It was composed with [junifye](#) and an AI assistant, drawing its Scripture and original-language work (Greek, Hebrew, cross-references) from [Darash](#) (Hebrew darash, "to seek, inquire, study"), a tool and reference work for the Bible in its original languages.

Both are **MCP** tools you can use from Claude Desktop or any AI assistant. Study the Word in its original tongues with Darash, read the Scriptures in [Bibleread](#), and browse the [public library](#).

Free for personal and congregational use — not for sale. © the author; commercial rights reserved to Publifye AS.

A gift of support — [Stripe](#)

Scan to read this book online